

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์อยู่คู่สังคมไทยมานาน ปัจจัยสำคัญมาจากนโยบายการเปิดการค้าเสรี การผลิตและกลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัทจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์ที่สร้างภาพการดัดให้เป็นเรื่อง ค่านิยม ราคาถูกและหาซื้อได้ง่าย จากการสำรวจพฤติกรรมการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2550 พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ 14.9 ล้านคน หรือร้อยละ 29.3 เพศชายดัด ร้อยละ 51.0 เพศหญิง ร้อยละ 8.8 ซึ่งมากกว่าเพศหญิง 6 เท่า กลุ่มวัยทำงานดัดมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ถึง ร้อยละ 34.14 เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มของการดัดประจำของประชากรจำแนกตามเพศและอายุ พบว่า แนวโน้มการดัดประจำในเพศหญิงเพิ่มมากกว่าเพศชาย 2 เท่า โดยเพศหญิงเพิ่มขึ้น ร้อยละ 65 และเพศชายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 33 แต่ที่น่าเป็นห่วงคือกลุ่มเยาวชนมีอัตราดัดสูงถึง ร้อยละ 21.9 คือ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี (จากร้อยละ 4.7 เป็นร้อยละ 8) และกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี (จากร้อยละ 15.0 เป็นร้อยละ 21.6) นับว่าเป็นสัญญาณอันตรายที่บ่งชี้ต่อความเลวร้ายของแนวโน้มสถานการณ์การดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์โดยเฉพาะเพศหญิงและเยาวชน เครื่องดัดที่นิยมดัดมากที่สุดได้แก่ เบียร์ สุราขาวและสุรายี่ห่อไทย ร้อยละ 45.7, 39.2 และ 10.7 ตามลำดับ โดยที่แนวโน้มความชุกของผู้ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในแบบแผนการดัดต่างๆ ในเวลา 11 ปี พบว่า พฤติกรรมการดัดประจำเพิ่มขึ้นขณะที่ผู้มีพฤติกรรมการดัดนานๆครั้งลดลง โดยที่กลุ่มดัดประจำย้ายจากดัดทุกเดือนมาเป็นดัดทุกสัปดาห์ สัดส่วนของผู้ดัดประจำเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 16.8 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 20.2 ในปี 2550 ในขณะที่ความชุกผู้ดัดนานๆครั้งลดลงจากร้อยละ 14.6 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 9.7 ในปี 2550 ลดลงถึง ร้อยละ 34 ซึ่งถือได้ว่าอาจเป็นผลมาจากการใช้มาตรการด้านกฎหมายและการณรงค์เนื่องในโอกาสต่างๆ เช่น โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา และณรงค์เมาไม่ขับ แต่ไม่สามารถลดผู้ดัดประจำซึ่งมากขึ้นได้ (บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ, 2551)

คนที่ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์มักจะมีเหตุผลของการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ที่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง โดยผู้ชายให้เหตุผลในการตัดสินใจดัดครั้งแรกว่า อยากทดลอง

รองลงมา คือ เพื่อนชวน สำหรับเหตุผลของผู้หญิง คือ อยากทดลอง รองลงมาคือเพื่อเข้าสังคม และดื่มเพื่อสุขภาพ โดยผู้ชายจะเริ่มดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงอายุที่น้อยกว่าผู้หญิง เหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้ดื่มไม่คิดจะเลิกดื่มก็คือ เพราะต้องเข้าสังคม สังสรรค์ และดื่มเพื่อสุขภาพ ร่างกาย โดยคิดว่า ดื่มเพียงเล็กน้อยไม่เป็นไร ส่วนเหตุผลเกี่ยวกับสุขภาพจิตคือ เพื่อความสนุกสนาน คลายเครียด จากเหตุผลเหล่านี้ ทำให้ได้ข้อสังเกตว่า ผู้ที่ดื่มสุราโดยไม่คิดจะเลิกดื่มนั้น อาจไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังตกอยู่ในสถานะ “ติดสุรา” ไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจก็ตาม โดยมักจะดื่มในเทศกาลและวาระต่างๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม และมีความเชื่อเรื่องการดื่มเพื่อสุขภาพ เช่น ยาอง โดยเอายามาผสมหรือดองกับสุรา เชื่อว่าช่วยบำรุงร่างกาย บำรุงโลหิต รักษาอาการปวดเมื่อย ทำให้เจริญอาหาร นอกจากนี้ ในบางครั้งคนไทยมีทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่ส่งเสริมการดื่มโดยไม่รู้ตัว เช่น การวางขวดสุราไว้ในห้องรับแขกตามบ้าน ในงานเลี้ยงสังสรรค์หรืองานฉลองตามประเพณีต่างๆ มักจะพบเห็นการดื่มสุรากันเป็นเรื่องปกติ หรือตามกระแสของสื่อโฆษณาที่ปัจจุบันนี้สื่อต่างๆมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนอย่างมาก

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคและส่วนรวมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุข ด้านสังคม ด้านการศึกษา และด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพที่มีผลด้านร่างกาย พบว่าร้อยละ 30 ของการตาย มาจากโรคมะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งกระเพาะอาหาร มะเร็งตับ โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจหลอดเลือด และโรคเรื้อรังอื่นๆ ซึ่งส่วนหนึ่งสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สตรีตั้งครรภ์ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเกิดผลกระทบต่อทารกได้ (วิชัย โปษยะจินดาและคณะ, 2544) ปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้ติดสุรามีความเครียดในระดับสูงหรือรุนแรงมีโอกาสที่ฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้ไม่ติดสุรา 5.5 เท่า (พันธุ์นภา กิตติรัตนไพบูลย์, 2548) โดยองค์การอนามัยโลกได้ศึกษาภาระโรค (Burden of disease) มีตัวชี้วัดแบบองค์รวมเรียกว่าปีที่อยู่เสียปรับด้วยความพิการ (Disability adjusted life years [DALYs]) ซึ่งเป็นการรวมการสูญเสียที่เกิดจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (Years of Life Lost [YLL]) และการสูญเสียของการป่วยและพิการ (Year lived with disability: YLD) เข้าด้วยกัน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2542 และ 2547 ภาระโรคเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 และพบว่า การดื่มสุราแบบมีปัญห (alcohol dependence and harmful use) เป็นสาเหตุสำคัญอันดับที่ 11 ของการสูญเสียปีสุขภาพจะปรับด้วยความพิการ เมื่อแยกภาระโรคจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆแล้ว พบว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงลำดับสองของปัจจัยการเกิดโรคภาระโรคทั้งหมด และก่อให้เกิดโรคคิดเป็น ร้อยละ 4.4 ของภาระโรคทั้งหมด (WHO อ่างในบัณฑิต ศรีไพศาล, 2550)

ปัญหาของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นในสังคม กลุ่มผู้ดื่มประจำเพศชายเกิดปัญหาทะเลาะวิวาทอันตบหนึ่ง คือ ร้อยละ 45.6 ตามมาด้วยปัญหาสุขภาพและปัญหาอุบัติเหตุ ร้อยละ 32.9 และ 30.1 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงเกิดปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาสุขภาพและปัญหาอุบัติเหตุ ร้อยละ 33.2, 19.7 และ 4.8 ตามลำดับ (วิชัย โปษยะจินดา, 2550) และยังพบว่าการทำร้ายร่างกาย ของกลุ่มสตรีที่มาจากสามีที่ดื่มฝ่ายเดียว มีโอกาสถูกกระทำรุนแรงเป็น 4.27 เท่า ของคู่สามีภรรยาที่ไม่ดื่ม และคู่ภรรยาและสามีดื่มทั้งคู่มีโอกาสกระทำรุนแรง 8.55 เท่า ของคู่สามีภรรยาที่ไม่ดื่ม (พงษ์เดช สารการ, 2549) นอกจากนี้หากคู่สามีภรรยาตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อาจทำให้นบุตรเกิดความสับสน ขาดความมั่นใจในตนเอง อาจซึมเศร้า โดยเด็กเหล่านี้มักพัฒนาตนเองมาเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและมีพฤติกรรมในการต่อต้านสังคม เมื่อโตขึ้นเด็กกลุ่มนี้อาจมีพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและอารมณ์บกพร่อง (Gender et al. อ้างในดอกรัก พิฑาคำ, 2547)

ในการตีแอลกอฮอล์ทุกวันส่งผลให้ขาดประสิทธิภาพในการทำงานเช่นเกิดอุบัติเหตุ เกี่ยวข้องกับการทำงานซ้ำๆ มีการหยุดงานบ่อย รายได้จากการทำงานลดลง ครอบครัวที่สมาชิกดื่มสุรามีค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องตีแอลกอฮอล์ 100 - 300 บาท ต่อครั้ง (มูลนิธิเพื่อนหญิง, 2546) และผลกระทบจากการที่คนไทยบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพียงแค่ 1 ปี ทำให้ประเทศชาติสูญเสียเงินจำนวนมหาศาลสูงถึง 197,576 ล้านบาท โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ 1) เป็นต้นทุนในการรักษาพยาบาล 5,623 ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 2.8 2) เป็นต้นทุนจากการสูญเสียผลิตภาพจากการเสียชีวิตก่อนถึงวัยอันควร 128,365 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 65.0 3) เป็นต้นทุนการสูญเสียผลิตภาพ (Productivity) จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน 62,638 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.7 4) เป็นต้นทุนจากการบังคับใช้กฎหมายและการฟ้องร้องคดีความ 171 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.1 และ 5) เป็นต้นทุนจากทรัพย์สินที่เสียหาย 779 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 0.4 (สำนักงานสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ กระทรวงสาธารณสุข, 2550 อ้างใน ยงยุทธ ยั่งยืน, 2552) และปัญหาการเกิดอุบัติเหตุจากรถ พบว่าการเมาแล้วขับเป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุจากรถถึง ร้อยละ 50 (กรมสุขภาพจิต, 2547) และจากการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถของผู้บาดเจ็บในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2547 พบว่าผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากรถมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ร้อยละ 69.1 (เพื่อสุขภาพ สิริโรจน์และคณะ, 2547)

จากที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ใน ทุกกลุ่มอายุ ที่มีแนวโน้มมาก ถึงแม้รัฐบาลจะมีมาตรการในการควบคุมเครื่องตีแอลกอฮอล์ เช่น มาตรการทางภาษีและราคา มาตรการการควบคุมการเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์ จัดกิจกรรมรณรงค์ตามเทศกาล เช่น โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา การกำหนดพื้นที่ห้ามบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะที่กำหนดในพ.ร.บ.ควบคุมแอลกอฮอล์ พ.ศ 2551 เช่นสถานที่ทางศาสนา

สถานพยาบาล สถานที่ราชการ ออกกฎหมาย ควบคุมการขาย ห้ามโฆษณา รวมทั้งให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ และมาตรการการบำบัดรักษาผู้มีปัญหาและความเสี่ยงจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดได้แก่สมาชิกในครอบครัว

ผู้ศึกษาจึงสนใจที่ศึกษา พฤติกรรมการดื่มและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มผู้มีภรรยา ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อจะเป็นกรณีศึกษาสะท้อนให้เห็นขนาดปัญหาและผลที่เกิดขึ้นจากการดื่ม และนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าใช้ในการวางแผน สร้างนโยบายซึ่งจะนำไปสู่การป้องกัน และมาตรการการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรการของรัฐบาลที่ได้มีการดูแลในเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจและประเทศชาติ และจะนำไปสู่แนวทางแก้ไขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มและระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้มีภรรยา ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้มีภรรยา ตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการดื่มและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยศึกษาในกลุ่มผู้มีภรรยา ที่อาศัยอยู่ในตำบลต้นเปา อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลในเดือน กุมภาพันธ์ 2553

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง การดื่มครั้งแรก และ การดื่มในช่วง 1 ปี ที่ผ่านมาซึ่งประกอบด้วย

- ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- เหตุผลในการดื่ม

- บุคคลที่ดื่มด้วย
- สถานที่ดื่ม
 - เวลาที่ใช้ดื่มแต่ละครั้ง
 - ความถี่และปริมาณการดื่ม
 - ระดับการดื่ม

ความถี่และปริมาณการดื่ม วัดจากข้อคำถามความถี่และปริมาณการดื่ม จาก แบบวัด

AUDIT ข้อ 1, 2 และ 3

ระดับการดื่ม ใช้แบบประเมินระดับความเสี่ยง จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Alcohol Use Disorders Identification Test [AUDIT]) (พันธรัณภา กิติรัตนไพบูลย์ และคณะ, 2549) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน	ระดับการดื่ม
0 - 7	เสี่ยงน้อย (low-risk drinking)
8 - 15	เสี่ยง (hazardous drinking)
16 - 19	มีปัญหา/ อันตราย (harmful drinking)
20 ขึ้นไป	ดื่มแบบติด (alcohol dependence)

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม ได้แก่ สุราขาว สุรากลั่น (เหล้าแดง) วิสกี้ บรั่นดี เบียร์ ไวน์ สเปย์ สาโท (เหล้าข้าว) และสุราขาวผสมพิเศษ (เซียงซุน)

คูสามีภรรยา หมายถึง หญิง และชายที่อยู่กินร่วมกันฉันสามี ภรรยา อาจจดทะเบียนสมรส ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่จดทะเบียนก็ได้

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ปัญหาสุขภาพทางกาย หมายถึงการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ได้แก่โรคหัวใจหลอดเลือด โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคมะเร็ง โรคกระเพาะอาหาร
2. ปัญหาสุขภาพจิต ได้แก่ ซึมเศร้า คิดฆ่าตัวตาย ขาดความสุขทางเพศ
3. ปัญหาด้านความรุนแรง ได้แก่ ความรุนแรงครอบครัว
4. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประสิทธิภาพการทำงาน ที่ลดลง ทำงานสาย หยุดงาน ถูกออกจากงาน และการขาดรายได้ เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
5. ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ อุบัติเหตุจากรถ อุบัติเหตุจากการทำงาน และอุบัติเหตุอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม